

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Udrag fra Satirer, 1720-42

Citation: Falster, Christian: "Satirer, 1720-42", i Falster, Christian: *Satirer, 1720-42*, udg. af Aage Schiøttz-Christensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1982, s. 161. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-falster05-shoot-idm140600518259296/facsimile.pdf> (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Satirer, 1720-42

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

onkelen er »Cato, Uticensis Philosophus«, d.v.s. Cato d. Yngre.

Både nevø og onkel var forsvarere af republikken, og det har sat den kongetro Falster i forlegenhed: dels lader han det i oversættelsen være uklart, hvilken Cato der skal tænkes på, dels – og navnlig – undlader han helt at omtale Brutus: han har kviet sig ved at nævne den republikanske aktivist og Cæsardræber som idealfigur.

12,8: *beegne*] møde, træffe. – Udtalen fremgår af rimet på (alle) *vegne*.

14,1-2: *Mand allermeest sig bør undse o.s.v. ...*] om denne gengivelse af det berømte »*Maxima debetur puero reverentia*« (ordret: »Man skylder barnet den største ærbødighed«) bemærker Rahbek (*Den danske Digtekunst*, 2. del, 1808, s. 267), at den er »maaskee de svageste Linier i det hele«, men trøster sig derefter med, at »snart kommer Fordanskeren igien paa sit Glid«.

16,6: *spøge*] optræde som gal ell. besat, rase, stime. – 16,7: *hos Doctor eller Præst*] præsten som attestator af tilregneligheden klinger af danske forhold. Falster kan have tænkt på bestemmelser som den i Danske Lov, 2-5-25, efter hvilken præsten ikke må lade »Afsindige Mennsker og Ufornumstige Børn« komme til alters.

17,4: *At feje Gulv og Døre*] hos Juvenal skal gulvet fejjes og søjlerne blankes.

18,3-4: *da een af Kokke-Droingene o.s.v. ...*] idet *da* betyder *dermed*, *da jo blot, skønt*, er meningen klar: husherren behøver ikke at skabe sig gal for de bagateller! Men den kortfattede oversættelse går glip af originalens levende realisme: husherren tager pisk i hånd, fordi han ikke vil have, at »den ankommende vens øjne skal mishages af et atrium begjort med hundemøg eller en porticus oversprøjtet af gadesnavs – og så er det hele dog ting, som en slavedreng ordner med en halv spandfuld savsmuld!«.